

ACORD DEL CONSELL DE GOVERN PEL QUAL ES CONCEDEIX LA MEDALLA D' OR DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS A L' AGRUPACIÓN MALLORCA

L' emigració de les Illes Balears en època contemporània es dirigeix bàsicament a tres focus d' atracció: Algèria, l' Estat francès i Amèrica, sobretot les Antilles i Amèrica del Sud, encara que també hi ha grups d' emigrants a Amèrica Central i als EUA.

En l' actualitat, Amèrica és el lloc on trobem els grups més nombrosos de naturals de les Illes Balears o de descendents seus, sobretot, a l' Argentina, a Puerto Rico i a l' Uruguai, la presència dels quals, encara que s' ha anat reduint de manera important, continua essent una realitat, com també la seva incidència en diferents països, en diverses activitats econòmiques i en la vida associativa.

A l' Argentina, per exemple, aquesta activitat associativa ha estat incessant. Dia 12 d' octubre de 1966 es funda a San Pedro l' Agrupación Mallorca, amb l' objectiu d' aplegar tots els balears residents en aquesta ciutat argentina. La comunitat balear assentada en aquesta població de quaranta mil habitants data del 1868, quan s' hi va instal·lar l' apotecari Guillem Salom i Sureda, procedent de Palma, i, l' any 1895, es consolida amb l' arribada de felanitxers i manacorins. En l' actualitat, l' Agrupación Mallorca té uns dos-cents seixanta socis, però es calcula que el radi d' influència arriba directament a uns sis mil habitants, descendents dels emigrants primitius.

L' Agrupación Mallorca, que s' ha caracteritzat sempre per mantenir viu l' esperit de Mallorca a San Pedro, edita periòdicament un butlletí informatiu amb el títol d' "Es Talaïot".

Per tot això, vist el que disposa el Decret 54/1984, de 26 de juliol, de creació de la Medalla d' Or de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, modificat pel Decret 15/1989, de 9 de febrer, i en atenció als mèrits contrets pel moviment associatiu de balears a l' Argentina, representat per l' Agrupación Mallorca de San Pedro, a proposta d' aquesta Presidència, el Consell de Govern, a la sessió de dia 10 de febrer de 1994, adopta el següent

ACORD

Primer.- Es concedeix la Medalla d' Or de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears a l' Agrupación Mallorca de San Pedro, en atenció als mèrits d' haver sabut mantenir viva la personalitat balear en terres llunyanes i encès el caliu d' amor a les nostres illes.

ACORD DE CONCESSIÓ DE LA MEDALLA D' OR DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS A L' ASSOCIACIÓ AMICS DE MALLORCA A BARCELONA

Cap als anys 50, un grup d' estudiants mallorquins que es trobaven a Barcelona tingueren el bon encert de fundar una associació amb la finalitat de reunir tots els mallorquins sota una mateixa teulada i donar-los a conèixer Catalunya.

Aquesta associació, que anomenaren Tertúlia Mallorquina fou aprovada oficialment el 8 de març de 1955 i, al cap de pocs dies, dinou exactament, ja va celebrar la primera Assemblea General de la qual sortí una Junta de Govern presidida per un dels fundadors: Miquel Reus Manzanares.

Aquesta és la resumida història dels fonaments o primera pedra del que més tard seria Amics de Mallorca que data del 1974 i nasqué per suplir el buit que havia deixat, al desaparèixer, la Tertúlia Mallorquina. Val a dir que molts dels seus fundadors ho havien estat de la desapareguda Associació.

Amics de Mallorca, cresqué molt a poc a poc, tal com li ho permetien les seves possibilitats econòmiques, fins arribar al que avui son i tenen una associació que, encara que petita en nombre mantén ben viu el caliu d'amor de les nostres illes.

Per tot això, vist el que disposa el Decret 54/1984, de 26 de juliol, de creació de la Medalla d' Or de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, modificat pel Decret 15/1989, de 9 de febrer, i en atenció als mèrits contrets pel moviment associatiu de balears a Catalunya —representat avui a l' Associació Amics de Mallorca a Barcelona— a proposta d' aquesta Presidència, el Consell de Govern, a la sessió de dia 10 de febrer de 1994, adopta el següent

A C O R D

PRIMER.- ES CONCEDEIX LA MEDALLA D' OR DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS A L' ASSOCIACIÓ AMICS DE MALLORCA A BARCELONA EN ATENCIÓ ALS MÈRITS D' HAVER SABUT MANTENIR VIU L' ORGULL DE LES SEVES ARRELS I EL CALIU D' AMOR A LES NOSTRES ILLES.

ACORD DE CONCESSIÓ DE LA MEDALLA D' OR DE LA COMUNITAT AUTÓNOMA DE LES ILLES BALEARS A LA CASA BALEAR DE BUENOS AIRES

Els naturals de les Illes Balears que havien emigrat a l' Argentina iniciaren entre ells una fructífera relació que donà lloc a una activitat associativa que s' ha de tenir en compte.

L'any 1904, Josep Garcias Moll fundà ***El Mallorquí. Semanario noticioso y de intereses baleares***. El director era Pere Pizà Oliver i l' administrador, Bartomeu Arbós. A instàncies d' una convocatòria de ***El Mallorquí***, un grup de 84 socis, amb la intenció de formar una societat de socors mutu, recreativa i instructiva, fundà el Centro Balear a Buenos Aires, el 13 d'agost de 1905. Tot i que en reiterades ocasions manifestaren que en podien formar part tant els rics com els pobres, de l' anàlisi de les activitats de la societat es desprèn que la majoria dels seus membres havia assolit la condició de classe mitjana.

El nombre de socis del Centro Balear a Buenos Aires augmentà durant els primers anys. El setembre de 1911 tenia 58 socis actius. L'any 1928, 586 actius, 33 socis cooperadors i 21 socis menors d' edat. El 1929 arribà als 696 socis actius, 514 socis cooperadors i 19 socis menors d' edat.

Les activitats recreatives, culturals i de socors mutu del Centro Balear, que s'havien iniciat amb l' assistència mèdica i l' assessoria jurídica, s' estengueren paulatinament a camps més amplis. Així, un grup coral, una biblioteca i una secció d' ensenyament hi funcionaven amb regularitat. A més, es fomentaren les activitats de relació social entre els mallorquins, menorquins i eivissencs que vivien a Buenos Aires, com els sopars, les representacions teatrals i els balls.

Entre 1907 i 1930, el seu òrgan d' expressió fou ***El Balear***, editat en llengua castellana, tot i que també hi apareixien alguns articles en català. En aquesta publicació, s' hi troben col·laboracions freqüents trameses des de Mallorca i també un noticiari de les Illes Balears. Es tractava bàsicament d' una revista d' informació general, amb especial dedicació als temes culturals, i que arribà a declarar un tiratge de 3.000 exemplars mensuals.

A partir dels anys 30, la societat va acollir diverses associacions de caire mutualista o recreatiu com La Protectora Balear.

Arran de la Guerra Civil espanyola, les circumstàncies foren lògicament diferents, ja que en un principi existiren dificultats per a emigrar. Però aviat es reprengué el moviment migratori, encara que amb menys intensitat que abans, i ressorgí la inevitable vida associativa.

Així, durant els primer anys de la postguerra, s'ha de destacar l'emigració a Buenos Aires durant l' any 1940 que origina novament un moviment associatiu que s' aglutina a l' entorn de la Casa Balear —fusió de l' antiga Casa Balear i La Protectora Balear—, avui encara present a Buenos Aires.

Després d' ocupar diversos llocs, als anys seixanta, la Casa s' instal·la definitivament al carrer de Colombres, al barri de Boedo. En aquests últims trenta anys, ha tingut destacats directius com Pere Maria Monserrat, Marius Lozano, Pere Quetglas, Miquel Mas, Antoni Rotger i Antoni Mas, l' actual president.

Després de diverses etapes dificultoses, la Casa Balear rep un fort impuls amb la visita a Buenos Aires, el febrer de 1992, del president del Parlament de les Illes Balears i d' altres autoritats. Aquesta visita va obrir el camí d' una nova etapa de foment de la Casa, que es materialitza els anys 1992 i 1993 en la signatura de convenis de col·laboració amb el Govern Balear (Conselleria Adjunta a la Presidència i Vicepresidència del Govern).

Actualment, la Casa Balear ha tornat a iniciar una etapa de ressorgiment i de captació de socis. A més, té una infraestructura que li permet actuar com a entitat col·laboradora del Govern Balear en la confecció d' un mapa de l'emigració, la tramitació d' ajudes d' urgència, etc. Així mateix, la Casa Balear ha organitzat els anys 1992 i 1993 els dos primers congressos d' emigrants balears a l' Argentina, a l' últim dels quals ha assistit la Vicepresidenta del Govern.

Per tot això, vist el que disposa el Decret 54/1984, de 26 de juliol, de creació de la Medalla d' Or de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, modificat pel Decret 15/1989, de 9 de febrer, i en atenció als mèrits contrets pel moviment associatiu de balears a l' Argentina —avui representat per la Casa Balear de Buenos Aires—, a proposta d' aquesta Presidència, el Consell de Govern, a la sessió de dia 10 de febrer de 1994, adopta el següent

ACORD

Primer.- Es concedeix la Medalla d' Or de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears a la Casa Balear de Buenos Aires, en atenció als mèrits d' haver sabut mantenir viva la personalitat balear i encès el caliu d'amor a les nostres illes.

ACORD DEL CONSELL DE GOVERN PEL QUAL ES CONCEDEIX LA MEDALLA D' OR DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS A LA CASA BALEAR A MENDOZA

L' emigració de les Illes Balears en època contemporània es dirigeix bàsicament a tres focus d' atracció: Algèria, l' Estat francès i Amèrica, sobretot les Antilles i Amèrica del Sud, encara que també hi ha grups d' emigrants a Amèrica Central i als EUA.

En l'actualitat, a Amèrica es el lloc on trobem els grups mes nombrosos de naturals de les Illes Balears o de descendents seus, sobretot, a l' Argentina, a Puerto Rico, i a l' Uruguai, la presència dels quals, encara que s' ha anat reduint de manera important, continua essent una realitat, com també la seva incidència en diferents països, en diverses activitats econòmiques i en la vida associativa.

Un nucli d' emigració balear important es va assentar a la ciutat de Mendoza, província del centre oest de l' Argentina situada en plena zona andina.

A la ciutat de Mendoza es va configurar un nucli associatiu important de mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterers que ha arribat fins avui. Amb èpoques de puixança, amb etapes de menys esplendor, a continuat viva la personalitat balear i el sentiment d' arrel a les illes.

Per tot això, vist el que disposa el Decret 54/1984, de 26 de juliol, de creació de la Medalla d' Or de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, modificat pel Decret 15/1989, de 9 de febrer, i en atenció als mèrits contrets pel moviment associatiu de balears a l' Argentina, representat per l' entitat Casa Balear a Mendoza, a proposta d' aquesta Presidència, el Consell de Govern, a la sessió de dia 10 de febrer de 1994, adopta el següent

ACORD

PRIMER.- ES CONCEDEIX LA MEDALLA D' OR DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS A LA CASA BALEAR A MENDOZA, EN ATENCIÓ ALS MÈRITS D' HAVER SABUT MANTENIR VIVA LA PERSONALITAT BALEAR EN TERRES LLUNYANES I ENCÈS EL CALIU D' AMOR A LES NOSTRES ILLES.

ACORD DE CONCESSIÓ DE LA MEDALLA D' OR DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS A LA CASA DE MENORCA A BARCELONA

A partir del 1940 va començar a emigrar a Barcelona molta gent menorquina, considerant que allà tindrien més oportunitats. L'any 1960, un grup de menorquins que sentien la nostàlgia de les Illes van decidir-se a crear la Casa de Menorca a Barcelona.

Els estudiants, que quasi tots anaven a la mateixa Universitat, van fer una petita pinya i s' incorporaren a l' entitat, que poc a poc aniria integrant més gent menorquina. Foren uns anys d' eufòria. Les activitats que es feien eren molt diverses: teatre, vetllades musicals, exposicions de pintura, concursos esportius, jocs de taula, celebració de la Mare de Déu del Toro, etc.

Actualment, i després de trenta-tres anys d' existència de l' entitat, els pioners ja s' han fet grans, i molts, malauradament, ja no hi són. A més, els estudiants ja no es reuneixen tant com abans, hi ha més dispersió universitària i —per que no dir-ho?— la vida social, als darrers anys, ha canviat considerablement, ha canviat els costums de la gent, sobretot per part dels joves.

Això no obstant, i malgrat les dificultats econòmiques, la Casa de Menorca a Barcelona, procura mantenir la calor i l' agermanament que sempre l' ha caracteritzada. A les darreres reunions de la Junta Directiva s' ha parlat molt de la necessitat de captar el jovent. Aquesta és una de les principals preocupacions del president de l' entitat, Segismon Verdaguer.

Per tot això, vist el que disposa el Decret 54/1984, de 26 de juliol, de creació de la Medalla d' Or de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, modificat pel Decret 15/1989, de 9 de febrer, i en atenció als mèrits contrets pel moviment associatiu de balears a Catalunya —representat avui en la Casa de Menorca a Barcelona— a proposta d' aquesta Presidència, el Consell de Govern, a la sessió de dia 10 de febrer de 1994, adopta el següent

A C O R D

PRIMER.- ES CONCEDEIX LA MEDALLA D' OR DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS A LA CASA DE MENORCA A BARCELONA EN ATENCIÓ ALS MÈRITS D' HAVER SABUT MANTENIR VIU L' ORGULL DE LES SEVES ARRELS I EL CALIU D' AMOR A LES NOSTRES ILLES.

ACORD DE CONCESSIÓ DE LA MEDALLA D' OR DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS A LA CASA D' EIVISSA I FORMENTERA A CATALUNYA

La Casa d' Eivissa i Formentera a Catalunya és una associació cultural, recreativa, social i assistencial, d' eivissencs, formenterers i simpatitzants de les Pitiüses, que té com objectes, primer i últim, respectivament, la unió de tots els eivissencs i formenterers residents a Catalunya, i l' agermanament i bona convivència entre tots.

Amb la reunió a Montserrat de la majoria dels eivissencs i formenterers residents a Catalunya, el dia 19 d' octubre de 1980, podem dir que neix la Casa d' Eivissa i Formentera a Catalunya.

Creada, poc després, la primera Junta Directiva i aprovats els Estatuts, comencen a caminar.

Com a associació cultural, recreativa i assistencial que és, té, entre altres finalitats, la de protegir i potenciar la cultura de les Pitiüses: llengua, història, art, costums; organitzar vetllades literàries i recreatives i aplecs de convivència a diferents llocs de Catalunya i, sobretot, el de ser útils a tots els estudiants de les Balears que estiguin a Catalunya.

Actuar de llaç d' unió entre les illes i Catalunya. Esser centre d' informació pitiü. Col·laborar amb els Organismes i Entitats pitiüses en favor d' un agermanament i col·laboració amb els de Catalunya. Fomentar les activitats pitiüses a Catalunya.

Potenciar al màxim les efemèrides i tradicions pitiüses. I tot allò que sigui necessari en profit d' una acció pitiüsa i balear a Catalunya, així com de cara a una adequada imatge de les Illes i d' una més forta unió i col·laboració dels eivissencs i formenterers residents a Catalunya.

Per tot això, vist el que disposa el Decret 54/1984, de 26 de juliol, de creació de la Medalla d' Or de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, modificat pel Decret 15/1989, de 9 de febrer, i en atenció als mèrits contrets pel moviment associatiu de balears a Catalunya –representat avui en la Casa d' Eivissa i Formentera a Catalunya– a proposta d' aquesta Presidència, el Consell de Govern, a la sessió de dia 10 de febrer de 1994, adopta el següent

ACORD

PRIMER.- ES CONCEDEIX LA MEDALLA D' OR DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS A LA CASA D' EIVISSA I FORMENTERA A CATALUNYA EN ATENCIÓ ALS MÈRITS D' HAVER SABUT MANTENIR VIU L' ORGULL DE LES SEVES ARRELS I EL CALIU D' AMOR A LES NOSTRES ILLES.

ACORD DEL CONSELL DE GOVERN PEL QUAL ES CONCEDEIX LA MEDALLA D' OR DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS AL CENTRE BALEAR DE CUBA

Fins devers els anys seixanta d' aquest segle tenim notícies d' un important moviment associatiu basat en societats de Socors Mutus amb activitats d' oci, educatives i culturals, i també importants serveis sanitaris a Cuba.

Destaquem a aquesta illa la Societat Balear de Beneficència, Auxilis Mutus, Instrucció i Esplai, amb la Quinta de Salud La Balear i amb delegació a Batabanó, Calbavien, etc.

El Centro Balear compartí el local amb les associacions catalanes durant diferents etapes i abans d' existir el moviment associatiu específic dels emigrants de les Illes Balears diversos grups d' ells eren socis del moviment associatiu català.

A Cuba es publica setmanalment *Las Baleares*, òrgan del Centro Balear entre 1907 i 1921.

Es significativa la xifra de socis del Centro Balear que aconsegueix en aquesta època quasi la xifra de vint mil persones, entre totes les seves modalitats.

Podem dir també que l' activitat de la Quinta de Salud La Balear és el llegat bàsic de l' associacionisme a Cuba.

Després de molts d' anys de silenci, el moviment associatiu ha tornat a ressorgir amb la refundació, l' any 1993 del Centro Balear a Cuba.

Per tot això, vist el que disposa el Decret 54/1984, de 26 de juliol, de creació de la Medalla d' Or de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, modificat pel Decret 15/1989, de 9 de febrer, i en atenció als mèrits concrets pel moviment associatiu de balears a Cuba, representat per el Centro Balear de Cuba, a proposta d'aquesta Presidència, el Consell de Govern, a la sessió de dia 24 de febrer de 1994, adopta el següent

ACORD

PRIMER.- ES CONCEDEIX LA MEDALLA D' OR DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS AL CENTRE BALEAR DE CUBA, EN ATENCIÓ ALS MERITS D' HAVER SABUT MANTENIR VIVA LA PERSONALITAT BALEAR EN TERRES LLUNYANES I ENCÈS EL CALIU D' AMOR A LES NOSTRES ILLES.

ACORD DEL CONSELL DE GOVERN PEL QUAL ES CONCEDEIX LA MEDALLA D' OR DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS AL CENTRO BALEAR DE SANTA FE

L' emigració de les Illes Balears en època contemporània es dirigeix bàsicament a tres focus d' atracció: Algèria, l' Estat francès i Amèrica, sobretot les Antilles i Amèrica del Sud, encara que també hi ha grups d' emigrants a Amèrica Central i als EUA.

En l' actualitat, Amèrica és el lloc on trobem els grups més nombrosos de naturals de les Illes Balears o de descendents seus, sobretot, a l' Argentina, a Puerto Rico i a l' Uruguai, la presència dels quals, encara que s' ha anat reduint de manera important, continua essent una realitat, com també la seva incidència en diferents països, en diverses activitats econòmiques i en la vida associativa.

A l' Argentina, per exemple, aquesta activitat associativa ha estat incessant. Dia 23 de setembre de 1923 es funda a Santa Fe el Centro Cultural y Recreativo Balear, entitat que l' any 1954 passa a denominar-se Centro Balear de Santa Fe.

Després d' una llarga i fructífera trajectòria associativa, a finals de 1990, el centre es trobava en una situació prou crítica: havia minvat el nombre de socis i la intensa vida social d' un temps presentava tots els símptomes del declivi.

Davant aquestes circumstàncies, el gener de 1990, es va fer càrrec del centre una nova junta directiva que va presentar un projecte de reactivació del centre molt ambiciós. Entre moltes altres activitats, va promoure una campanya de captació de jovent i va culminar la tasca d' elaboració del primer cens de balears i de descendents seus fins a la tercera generació.

Tot això ha contribuït a crear llaços de solidaritat recíprocs entre la comunitat de balears de Santa Fe i les seves zones d' influència i a fer present un fort sentiment de personalitat balear a la regió.

Per tot això, vist el que disposa el Decret 54/1984, de 26 de juliol, de creació de la Medalla d' Or de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, modificat pel Decret 15/1989, de 9 de febrer, i en atenció als mèrits contrets pel moviment associatiu de balears a l' Argentina, representat per l' entitat Centro Balear de Santa Fe, a proposta d' aquesta Presidència, el Consell de Govern, a la sessió de dia 10 de febrer de 1994, adopta el següent

ACORD

Primer.- Es concedeix la Medalla d' Or de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears a la societat Centro Balear de Santa Fe, en atenció als mèrits d' haver sabut mantenir viva la personalitat balear en terres llunyanes i encès el caliu d' amor a les nostres illes.

ACORD DEL CONSELL DE GOVERN PEL QUAL ES CONCEDEIX LA MEDALLA D' OR DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS AL CENTRO BALEAR DEL URUGUAY

L' emigració de les Illes Balears en època contemporània es dirigeix bàsicament a tres focus d' atracció: Algèria, l' Estat francès i Amèrica, sobretot les Antilles i Amèrica del Sud, encara que també hi ha grups d' emigrants a Amèrica Central i als EUA.

En l' actualitat, Amèrica és el lloc on trobem els grups més nombrosos de naturals de les Illes Balears o de descendents seus, sobretot, a l' Argentina, a Puerto Rico i a l' Uruguai, la presència dels quals, encara que s' ha anat reduint de manera important, continua essent una realitat, com també la seva incidència en diferents països, en diverses activitats econòmiques i en la vida associativa.

A l' Uruguai, per exemple, aquesta activitat associativa ha estat incessant. L' any 1919 es va organitzar el Centro Ibicenco, el qual, a partir de l' any 20, es va transformar en el Centro Balear. Després d' uns anys d' inactivitat, va ressorgir amb un canvi de nom a causa de la Guerra Civil espanyola, i passà a denominar-se Círculo Democrático Balear, que va mantenir la seva activitat fins als anys seixanta. A partir de l' any 1956 hi va haver, encara que d' una manera efímera, l' agrupació catalano- mallorquina d' orientació catòlica.

Avui, l' any 1993, els fills dels primers emigrants han dut a terme un vell somni fer ressorgir el moviment associatiu de l' Uruguai. Han creat el Centro Balear del Uruguay, des del qual continuen establint llaços d' amiat i confraternització, participant en projectes que representin un benefici per als més necessitats i practicant una solidaritat que no entén d' ideologies, però que sap d' una tradició que no claudica en el servei al proïsme.

Per tot això, vist el que disposa el Decret 54/1984, de 26 de juliol, de creació de la Medalla d' Or de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, modificat pel Decret 15/1989, de 9 de febrer, i en atenció als mèrits contrets pel moviment associatiu de balears a l' Uruguai —avui representat pel Centro Balear—, a proposta d' aquesta Presidència, el Consell de Govern, a la sessió de dia 10 de febrer de 1994, adopta el següent

ACORD

Primer.- Es concedeix la Medalla d' Or de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears al Centro Balear del Uruguay, en atenció als mèrits d' haver sabut mantenir viva la personalitat balear en terres llunyanes i encès el caliu d' amor a les nostres illes.

ACORD DE CONCESSIÓ DE LA MEDALLA D' OR DE LA COMUNITAT AUTÓNOMA DE LES ILLES BALEARS AL CÍRCULO MALLORQUÍN DE PUERTO RICO

Per als mallorquins, el nom de l' illa de Puerto Rico no resulta estrany, sobretot per als habitants d' alguns pobles de Mallorca. A Sóller, Artà o Felanitx, per exemple, són molts els descendents d' aquells que emigraren a l' illa del Carib en el segle XIX i a principis del XX.

Segons la tesi del Sr. Jaume Oliver, professor mallorquí a la Universitat de Puerto Rico, més de 2.000 nadius de les Balears emigraren a Puerto Rico durant els segles XIX i XX. L' aportació d' aquests en la formació del poble porto-riqueny fou molt significativa, com es desprèn, entre altres estudis, de l' obra de la Dra. Estela Cifre de Lonbriel —historiadora natural de Pollença— publicada l' any 1975 per l' Instituto de Cultura Puertorriqueño de San Juan.

Concretament, l' emigració més abundosa de Mallorca a Puerto Rico es produí des dels anys setanta del segle XIX fins als anys vint de l' actual centúria. Això ha motivat que el nom de Mallorca sigui molt popular a Puerto Rico, sobretot a la ciutat de San Juan i a les zones cafeteres de Ponce, Yanco, Lases, Mayagüez o Las Marías.

En paraules de l' intel·lectual Jaume Ensenyat Julià, *"son muchos los puertorriqueños que cada mañana tienen el nombre de nuestras islas en la boca, y nunca mejor dicho, ya que allí las ensaimadas —una de las aportaciones gastronómicas de los mallorquines— son conocidas como 'Mallorca' y acompañan al desayuno, o a los innumerables cafés al correr de la mañana, o en los descansos impuestos por el clima tropical"*.

La relació entre les dues illes ha estat i és molt intensa. Avui mateix, es mantenen constants la presència i la influència dels descendents de mallorquins a Puerto Rico i, a més, els llinatges de clara procedència mallorquina són molts i repetits.

Com diu el professor Serra Busquets, *"Si hojeamos las dos guías telefónicas de la isla, son muchos los apellidos mallorquines que en ella encontramos — más de cuatrocientos"*. La majoria són descendents en segona, tercera o quarta generació d' aquells conciutadans que a l' inici del segon terç del segle passat arribaren a Puerto Rico.

Han transcorregut més de cent anys i la pervivència dels mallorquins a Puerto Rico es manté i creix. Són nombrosos els exemples d' activitat econòmica, comercial i professional de mallorquins a l' illa del Carib. Els descendents d' aquells emigrants formen avui un col·lectiu important de la població porto-riquenya, que no ha oblidat el seu origen ni la memòria dels seus avantpassats.

La fundació del Círculo Mallorquín de Puerto Rico, el 27 d' octubre de 1977, ha contribuït de manera decisiva a mantenir viva la unió entre els mallorquins i, en paraules de Antonia Ripoll Martínez, ha representat l' organització de la

vida associativa dels mallorquins a l' illa del Carib. En la constitució d' aquesta entitat no s' han d' oblidar els noms de Frank Ballester Pons, María Torres Rullán, Felip Puigdorfilà i Jaume Capó.

La motivació immediata que origina la creació del Círculo fou un viatge d' autoritats mallorquines a Califòrnia, amb escala a Puerto Rico, amb la finalitat de seguir el, passos de fra Juníper Serra. Els mallorquins i els descendents d' aquests que residien a l' illa del Carib varen sentir el compromís moral d' atendre els visitants —entre ells el Bisbe— de manera organitzada.

L' entitat va tenir una participació decisiva a l' exposició “Puerto Rico - Mallorca i Mallorca - Puerto Rico” que tingué lloc a San Juan l' any 1992 i a Palma l' any 1993, exposició que havia estat organitzada pel Govern Balear i l' Estat Lliure Associat de Puerto Rico. Així mateix, el Círculo participa en el viatge oficial del President de la CAIB a les illes del Carib a finals de l' any 1992.

Per tot això, vist el que disposa el Decret 54/1984, de 26 de juliol, de creació de la Medalla d' Or de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, modificat pel Decret 15/1989, de 9 de febrer, i en atenció als mèrits contrets pel moviment associatiu de balears a Puerto Rico —avui representat pel Círculo Mallorquí de Puerto Rico—, a proposta d' aquesta Presidència, el Consell de Govern, a la sessió de dia 10 de febrer de 1994, adopta el següent

ACORD

Primer.- Es concedeix la Medalla d' Or de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears al Círculo Mallorquí de Puerto Rico, en atenció als mèrits d' haver sabut mantenir viva la personalitat balear i encès el caliu d' amor a les nos tres illes.

ACORD DE CONCESSIÓ DE LA MEDALLA D' OR DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS A LA LLAR BALEAR A MADRID

El Llar Balear a Madrid fou fundat amb el nom de Casa de Mallorca, cap a l'any 1944, presidit pel quasi centenari Sr. Antoni Adrover Llompart.

Aquella primera iniciativa intentà reunir als mallorquins residents a la capital. Al cap de pocs anys va desaparèixer la Casa de Mallorca i nasqué el Llar Balear.

Actualment l' entitat te censats 530 illencs que viuen a Madrid, segons el seu president, Jaume Rosselló Bibiloni, el nombre total pot arribar als 700. En la majoria de casos es tracta de famílies mixtes, vol dir que sòls un dels membres es d' alguna de les illes.

El Llar Balear de Madrid, promou la interrelació entre els illencs i serveix de nexa d' unió per mantenir viu el contacte amb les illes.

Per tot això, vist el que disposa el Decret 54/1984, de 26 de juliol, de creació de la Medalla d' Or de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, modificat pel Decret 15/1989, de 9 de febrer, i en atenció als mèrits contrets pel moviment associatiu de balears arreu de l' Estat —representat avui a la Llar Balear de Madrid— a proposta d' aquesta Presidència, el Consell de Govern, a la sessió de dia 10 de febrer de 1994, adopta el següent

ACORD

PRIMER.- ES CONCEDEIX LA MEDALLA D' OR DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS A LA LLAR BALEAR DE MADRID EN ATENCIÓ ALS MÈRITS D' HAVER SABUT MANTENIR VIU L' ORGULL DE LES SEVES ARRELS I EL CALIU D' AMOR A LES NOSTRES ILLES.

ACORD DEL CONSELL DE GOVERN PEL QUAL ES CONCEDEIX LA MEDALLA D' OR DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS A LA SOCIETAT LA PROTECTORA MENORQUINA

L' emigració de les Illes Balears en època contemporània es dirigeix bàsicament a tres focus d' atracció: Algèria, l' Estat francès i Amèrica, sobretot les Antilles i Amèrica del Sud, encara que també hi ha grups d' emigrants a Amèrica Central i als EUA.

En l' actualitat, Amèrica és el lloc on trobem els grups més nombrosos de naturals de les Illes Balears o de descendents seus, sobretot, a l' Argentina, a Puerto Rico i a l' Uruguai, la presència dels quals, encara que s' ha anat reduint de manera important, continua essent una realitat, com també la seva incidència en diferents països, en diverses activitats econòmiques i en la vida associativa.

A l' Argentina, per exemple, aquesta activitat associativa ha estat incessant. Dia 2 de maig de 1908, es va fundar a la ciutat de Córdoba la societat La Protectora Menorquina, institució que, des del centre geogràfic del país, aglutina el sentiment i la tradició de la comunitat balear en aquesta regió.

Com el seu nom reflecteix, aquesta societat posa de manifest la presència massiva de persones d' origen menorquí que de bon començament arribaren a Córdoba. Paulatinament, la societat va adquirir rellevància no tan sols en el si de la comunitat balear, sinò de tota la col·lectivitat espanyola. En destaca la seu social de l' entitat, radicada en el centre del nucli urbà de Córdoba, on es reunien els balears i els seus fills en agradables tertúlies, que s' aprofitaven per reviuir històries i tradicions de la terra nadiua, és a dir, per transmetre als fills els costums que els avantpassats tenien tan arrelats.

Com moltes altres, la institució va seguir el camí tortuós de la crisi socio-econòmica que vivia l' Argentina. Però, també en aquesta ocasió, després de la magror va venir una bonança: l' estabilitat econòmica va arribar i la nova junta directiva va renovar esforços i motivació de feina per reagrupar la gran família balear de Córdoba.

Per tot això, vist el que disposa el Decret 54/1984, de 26 de juliol, de creació de la Medalla d' Or de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, modificat pel Decret 15/1989, de 9 de febrer, i en atenció als mèrits contrets pel moviment associatiu de balears a l' Argentina, representat per la societat La Protectora Menorquina de Córdoba, a proposta d' aquesta Presidència, el Consell de Govern, a la sessió de dia 10 de febrer de 1994, adopta el següent

ACORD

Primer.- Es concedeix la Medalla d' Or de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears a la societat La Protectora Menorquina de Córdoba, en atenció als mèrits d' haver sabut mantenir viva la personalitat balear en terres llunyanes i encès el caliu d' amor a les nostres illes.